

SCHEEPSBOUW TE OOSTENDE TUSSEN 1797 EN 1847

Uit een mededeling door de heer R. De Bock gedaan op de zitting van de Marineacademie van 25 maart 1939 met als titel :

DE BELGISCHE HANDELSVLOOT ROND HET MIDDEN DER XIXDE EEUW

noteerden we met betrekking tot Oostende, het volgende :

... De Belgische Handelsvloot telde op 31 december 1847 135 zeeschepen met een gezamenlijke tonnemaat van 26.688 Ton, wat een gemiddelde geeft van 197 ton per schip. Slechts twee schepen waren opgegeven als zijnde van ijzer, namelijk twee schoeners van 133 en 134 ton, de "VILLE DE LIEGE" en de "VILLE D'OOSTENDE", thuis horende te Luik en te Oostende ...

Het kleinste schip was de "TWEË GEBROEDERS", een Oostendse sloep van 42 ton, kapitein GILLEGODT, toegehorende aan de rederij J. DE BONNINGE, die benevens deze sloep varende in de koopvaardij ook verschillende vissersschepen bezat. Vandeze 135 zeeschepen waren er 23 te Oostende gebouwd te weten : 2 driemastbarken, 1 brik, 13 schoeners, 5 sloepen, en 2 bijlanders en dit tussen 1797 en 1847. De oudste van de schepen waren bijlanders, pleiten, een kof en een schoener. De jongste waren driemastbarken, brikken en schoeners gebouwd te Antwerpen, Boom, Brugge en Oostende. Al deze inlichtingen putte de heer R. De Bock uit een brochure uitgegeven door "COURRIER D'ANVERS" en getiteld "Etat général de la Marine Marchande Belge et les bateaux naviguant à l'interieur au 31 decembre 1847". De lijst vermeldt 410 binnenschepen waarvan er geen enkele te Oostende thuis heert. De tekst van deze mededeling verscheen in BOEK II VAN "MEDEDELINGEN van de MARINE ACADEMIE", 1938-1939.

J.B. DREESEN

NIEUWS ROND BALTHASAR SOLVIJNS

Elke Oostendenaar (en Bredenaar - nietwaar Dicky ?) met enige historische belangstelling kent ongetwijfeld de beroemde gravure van DAUDET naar Frans-Balthasar SOLVIJNS' schilderij "Gezicht op de stad en haven van Oostende" (VERBOUWE, 373) (1). Onlangs nog werd ze door de Handelskamer in fac-simile heruitgegeven. Nu waren we al lang wel eens benieuwd het schilderij zélf te zien te krijgen. Volgens de legende onderaan op de gravure hoorde het schilderij toe aan Prinses Marie-Christine. VERBOUWE noteert het als zijnde bewaard te Wenen. Dus navraag gedaan in het Kunsthistorisches Museum aldaar (want als men het dâar niet weet, wie dan wel ?).

Het antwoord kwam vlug, en is voor ons eerder teleurstellend :

- Na grondige navorsingen blijkt het SOLVIJNS schilderij niet meer te Wenen te berusten.
- De gehele inboedel van Marie-Christine's paleis (het huidige prentenkabinet Albertina) werd met uitzondering van de grafische collecties in 1919 door de erfgenamen ten gelde gemaakt.

Ongetwijfeld hoorde het schilderij van SOLVIJNS daar bij.

Onze zoektocht naar het doek is dus nog niet ten einde.

Wie weet er meer over ? Want we menen vroeger toch van diverse personen gehoord te hebben dat ze het schilderij met eigen ogen gezien hebben.

N. HOSTYN

(1) Zie N. HOSTYN, De Zee en de Kunst. Balthasar SOLVIJNS, in Neptunus, 1980-1981, nr. 1.

Zie R. VERBANCK, Twee figuren - Kruisende paden. Solvijs - Popham, in Jaarboek Ter Cuere, 1973.